

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/118/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124010988
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2124010988.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci odsúdeného A. B., o návrhu na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 23.5.2024, č.k. 108Nt/20/2024 - 44, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.6.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.X.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len ako „prvostupňový súd“ alebo aj „okresný súd“) napadnutým uznesením zo dňa 23.5.2024, č. k. 108Nt/20/2024-44 rozhodol podľa § 9 ods. 3 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov tak, že odsúdenému A. B., nar. XX.X.XXXX v B. (ďalej len „odsúdený“), zmenil spôsob výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 31.1.2023, sp. zn. 28T/21/2021, právoplatným 31.1.2023, v spojení s uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 27.2.2023, sp. zn. 28Nt/20/2023, právoplatným 27.2.2023, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 15.5.2023, sp. zn. 6T/4/2023, právoplatným 15.5.2023, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia tak, že odsúdeného preradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

2. Po vyhlásení napadnutého uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátor vzdal práva podať sťažnosť a rovnako aj zástupca ÚVTOS Leopoldov. Odsúdený si ponechal lehotu na podanie sťažnosti.

3. Odsúdený v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť osobitným písomným podaním zo dňa 26.5.2024, daným riaditeľovi príslušného ústavu na výkon trestu dňa 27.5.2024, v ktorej uviedol nasledovné (skrátene):

3.1. S napadnutým rozhodnutím nesúhlasí, pričom poukazuje na tú skutočnosť, že dňa 2.5.2024 mu bola doručená výzva na ustanovenie obhajcu v danej veci v dôsledku čoho bol odročený termín verejného zasadnutia na 23.5.2024. V tejto súvislosti preto argumentuje tým, že medzi lehotou na ustanovenie obhajcu a verejným zasadnutím bola krátka doba, pretože vykonal eskortu do iného ústavu ohľadom inej trestnej veci, a to do ľavy a v tomto ústave dostal epileptický záchvat, bola mu zašívaná hlava a mal zdravotné problémy.

3.2. Preto žiada Krajský súd v Trnave o vrátenie návrhu o preradenie zo stredného stupňa stráženia do maximálneho stupňa stráženia na okresný súd, kde mu bude znova zaslaná výzva na zvolenie si obhajcu a nový termín verejného zasadnutia.

4. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

5. Krajský súd v Trnave (ďalej len ako „sťažnostný súd“ alebo aj „krajský súd“) ako nadriadený súd, oprávnený rozhodovať o sťažnosti odsúdeného, preskúmal v zmysle ustanovenia § 192 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je nedôvodná.

6. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na svoje rozhodnutie a skutočnosti, ktoré zistil z vykonaného dokazovania správne vyhodnotil. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí zistil, že zákonné podmienky pre preradenie odsúdeného z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s maximálnym stupňom stráženia sú splnené. Správanie a vystupovanie menovaného počas výkonu trestu nebolo na požadovanej úrovni, opakovane sa dostával do rozporu s ústavným poriadkom (prechovávanie nepovolených predmetov, poškodenie zdravia, neplnenie zákonných povinností), v dôsledku čoho bol až sedemkrát disciplinárne potrestaný. Disciplinárne tresty sa minuli účinkom, nakoľko odsúdený neprejavuje záujem o zmenu svojho správania a vystupovania. Aj keď je vo výkone trestu od marca 2022, doposiaľ nebol ani jedenkrát disciplinárne odmenený, z čoho možno usúdiť, že jednotlivé body programu zaobchádzania sa v prípade odsúdeného neplnia. Podľa prvostupňového súdu je zrejme, že na odsúdeného je potrebné pôsobiť cieľavedome, komplexne a štruktúrovane, avšak prostriedkami zodpovedajúcimi prísnejšiemu režimu výkonu trestu odňatia slobody. Preto dospel k záveru, že náprava odsúdeného, ako aj účel výkonu trestu budú lepšie zabezpečené v podmienkach ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

7. Predmetom prieskumu bola vecná i procesná správnosť napadnutého uznesenia.

8. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Prvostupňový súd na rozhodnutie o návrhu odsúdeného na zmenu spôsobu výkonu trestu nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktoré predvolal odsúdeného, ktorému dal možnosť vyjadriť sa k návrhu a realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú zo zákona.

9. Pokiaľ ide o vecnú správnosť napadnutého uznesenia, sťažnostný súd zistil, že prvostupňový súd vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu, na ktorý aplikoval príslušné zákonné ustanovenia. V návrhu sú podrobne uvedené dôvody spočívajúce najmä v nedodržiavaní stanovených noriem v priebehu výkonu trestu, ktoré sa premietlo do disciplinárnych potrestaní odsúdeného, teda možno konštatovať, že odsúdený opakovane porušuje ústavný poriadok, neprejavuje záujem o zmenu svojho správania a vystupovania s cieľom plnenia stanoveného programu zaobchádzania. V neprospech odsúdeného teda svedčí i tá skutočnosť, že jeho spávanie a vystupovanie nie je na požadovanej úrovni, pokyny a príkazy personálu nie vždy rešpektuje. V neprospech odsúdeného je potrebné vyhodnotiť aj to, že počas výkonu trestu bol zaradený na pracovisku so zameraním na kovovýrobu, odkiaľ bol vyradený na návrh objednávateľa prác z dôvodu nepodania výkonu na požadovanej úrovni, nezapája sa do prác na zlepšenie prostredia ústavu a jednotlivé body programu zaobchádzania, ktoré sú zamerané na dodržiavanie ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa, ustrojenosti a hygieny, k abstinencii od drog a patologického hráčstva odsúdený neplní. Na dôvažok odsúdený je v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom umiestnený v rámci vnútornej diferenciacie ústavu do diferenciačnej skupiny „C“, čo taktiež svedčí o potrebe prísnejšieho režimu. Z vyjadrenia zástupcu ústavu je zrejme, že po podaní návrhu na zmenu výkonu trestu sa nič nezmenilo, nedošlo k pozitívnej zmene v správaní odsúdeného, pretože tento zotrval na podanom návrhu.

10. Sťažnostný súd pripomína, že ak odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody opakovane (v prejednávacom prípade až sedemkrát) alebo závažným spôsobom (hoci aj raz, no závažným spôsobom) porušuje ústavný poriadok a pravidlá ním určené pre výkon trestu odňatia slobody, súd môže rozhodnúť o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody. Sťažnostný súd je teda rovnako ako prvostupňový súd toho názoru, že odsúdený svojím správaním a opakovaným porušovaním ústavného poriadku splnil podmienky na preradenie do ústavu na výkon trestu s najprísnejším stupňom stráženia, a preto správne prvostupňový súd rozhodol, keď vyhovel návrhu riaditeľa ústavu o zmenu spôsobu výkonu trestu preradením odsúdeného do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. S ohľadom predovšetkým na počet, frekvenciu a povahu disciplinárnych previnení odsúdený doposiaľ nepreukázal polepšenie, rešpektovanie ústavného poriadku a plnenie programu zaobchádzania, preto má aj sťažnostný súd za to, že náprava odsúdeného a jeho resocializácia v ústave na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym

stupňom stráženia bude účinnejšia, keďže v prísnejšom stupni stráženia bude možné na odsúdeného pôsobiť intenzívnejšie tak, aby uložený trest odňatia slobody splnil svoj účel.

11. Na uvedenom nemôže nič zmeniť ani predostretá argumentácia odsúdeného týkajúca sa porušenia jeho práva na obhajobu. Sťažnostný súd preskúmaním zabezpečeného spisového materiálu nedospel k rovnakému záveru ako odsúdený, teda že by bolo porušené jeho právo na obhajobu.

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.

11.1. V súvislosti so sťažnostnou argumentáciou odsúdeného preto sťažnostný súd uvádza, že u odsúdeného nie je daný dôvod povinnej obhajoby v zmysle ust. § 38 ods. 1 Trestného poriadku, pričom sa ani nejedná o prípad, že by odsúdený požiadal o ustanovenie obhajcu.

11.2. Je potrebné poznamenať, že odsúdený na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. mája 2024 iba vyslovil, že si obhajcu volí a súdu doručí obratom plnú moc. Verejné zasadnutie bolo odročené pre nespĺnenie podmienok na jeho vykonanie a následne bola odsúdenému doručená výzva prvostupňového súdu dňa 15. mája 2024 (o čom svedčí doručka na č. I. 35 spisu), aby si v lehote 5 dní zvolil obhajcu, prípadne uviedol, či žiada ustanoviť obhajcu. Do dňa konania predmetného verejného zasadnutia nebolo konajúcemu prvostupňovému súdu predložené splnomocnenie na jeho zastupovanie v prebiehajúcom trestnom konaní ani nereagoval na tú skutočnosť či žiada ustanoviť obhajcu, a odsúdený bol schopný hájiť svoje práva sám či už aktívne alebo pasívne.

11.3. A pokiaľ ide o sťažnostný poukaz na okolnosti prípadu – časový nedostatok, ide o námietku nedôvodnú. Je potrebné poukázať na to, že za včasnosť zvolenia si obhajcu zodpovedá samotný odsúdený. Odsúdený mal dostatočný časový priestor na zvolenie si obhajcu, ktorý by ho v prejednávanej veci zastupoval na dotknutom verejnom zasadnutí a aby predložil súdu o tejto skutočnosti splnomocnenie, prípadne aby prvostupňový súd požiadal o ustanovenie obhajcu. Odsúdený bol o termíne procesného úkonu, ktorý bol pôvodne nariadený na 2.5.2024 predvolaný dňa 25.4.2024, o čom svedčí doručka v súdnom spise (č. I. 26 spisu), pričom už od tohto času na základe poučenia z predvolania na verejné zasadnutie (č. I. 28 spisu) mal vedomosť o jeho práve zvoliť si obhajcu, o práve o požiadať o ustanovenie obhajcu, rovnako tak bol poučený o tom, že zodpovedá za včasnosť zvolenia si obhajcu a taktiež, že účinky zastupovania obhajcom nastávajú okamihom doručenia splnomocnenia v prípade zvoleného obhajcu. Verejné zasadnutie dňa 2.5.2024 bolo odročené na 23.5.2024, pričom odsúdený zoberal termín verejného zasadnutia na vedomie. Rovnako bol zo strany prvostupňového súdu aj správne vyzvaný na zvolenie obhajcu, resp. prípadné požiadanie o ustanovenie obhajcu, čím súd reagoval na jeho vyjadrenie z verejného zasadnutia dňa 2.5.2024. Odsúdenému bol zo strany prvostupňového súdu poskytnutý dostatočný časový priestor na prípravu jeho obhajoby. Vzhľadom na uvedené sťažnostný súd ďalej konštatuje, že obrana odsúdeného nie je spôsobilá spochybniť správnosť napadnutého uznesenia.

12. S poukazom na napadnuté uznesenie a hodnotenie odsúdeného, prvostupňový súd správne dospel k záveru, že na odsúdeného bude potrebné pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave s maximálnym stupňom stráženia. Na dôvažok sťažnostný súd záverom pripomína, že účelom výkonu trestu odňatia slobody je okrem iného vytvárať podmienky umožňujúce podporovať a rozvíjať pozitívne osobnostné rezervy pre resocializáciu odsúdeného, aby viedol riadny život po výkone trestu odňatia slobody.

13. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.